

Kamarádky ze zámku

Paula
Harrisonová

Tajemství ztracených šatů

FRAGMENT

Kamarádky ze zámku – Tajemství ztracených šatů

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Paula Harrisonová
Kamarádky ze zámku – Tajemství ztracených šatů
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**Kamarádky
ze zámku**

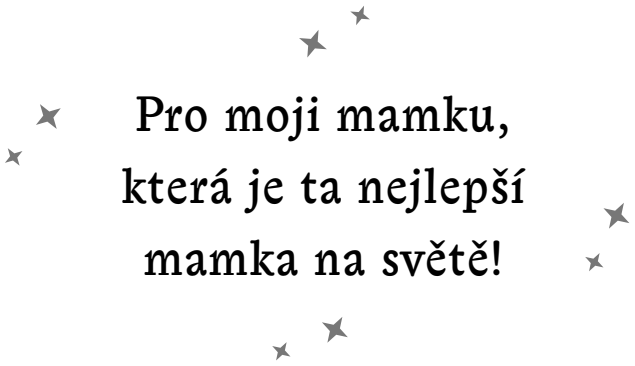
**Tajemství
ztracených šatů**

Paula Harrisonová

FRAGMENT

České vydání © Albatros Media a. s., 2018
Translation © Zuzana Švábová, 2018

ISBN e-knihy 978-80-253-3994-7 (1. zveřejnění, 2018)
ISBN tištěné verze 978-80-253-3902-2 (1. zveřejnění, 2018)

The text is centered and surrounded by several small, grey, five-pointed stars. There are two stars above the text, one to the left and one to the right, and two stars below the text.

Pro moji mamku,
která je ta nejlepší
mamka na světě!

Kapitola první

Hašteřivé sestřenice

Milly a Jess spěchaly dolů po zadním schodišti Peverilského zámku. Jess se zastavila na spodním schodu a nakoukla do chodby pro služebnictvo. „Vzduch je čistý!“ zašeptala. „Nikdo tu není.“ Proběhla chodbou a otevřela dveře na nádvoří před stájemi.

„Pojď, Jaxi!“ Milly vyletěla ze dveří a za ní pelášil zlatý kokršpaněl s plandavýma ušima.

Nádvoří před královskými stájemi bylo prázdné. Milly se usmála, když viděla, jak Jax

pobíhá sem a tam a vrtí ocasem. Bylo příjemné ráno a bílé zdi Peverilského zámku na slunci zářily.

„Nemůžu se dočkat, až si vyjedu na koni,“ řekla Jess. „Jsem tak ráda, že jsme se prohodily!“

„Já taky!“ zazubila se Milly. Jess byla její nejlepší kamarádka a byly si tak podobné, že by mohly být dvojčata! Obě měly lesklé hnědé vlasy se zlatými odlesky, dlouhé řasy a zvednuté nosíky. Byly stejně vysoké a obě měly oříškově hnědé oči (ačkoliv Jess je měla trochu tmavší).

To, že vypadaly navlas stejně, bylo opravdu šikovné a dívky se každou chvíli prohazovaly! Tak mohly obě dělat věci, které měly nejradši. Tentokrát se Jess chystala projet na koni a Milly mezitím měla vykoupat Jaxe. Jess si oblékla Millyino královské jezdecké oblečení a zelený sametový plášť. Milly na sobě měla

Jessinu služkovskou uniformu s bílou zástěrkou a čepcem.

Nikdo by neuhodl, že Jess je ve skutečnosti zámecká služka a Milly je princezna Amélie, dcera krále a královny!

„To by mělo na vykoupání Jaxe stačit!“ Jess dotlačila k pumpě velkou dřevěnou kád’.

Když ji Jax spatřil, zaskučel a utekl směrem ke stájím.

„Jaxi!“ zvolala Milly. „Propána! Ten se vážně nerad koupe.“

Dívky zlatého kokršpaněla začaly nahánět a chytily ho na rohu u stájí. Jax popadl do tlamy zabláčenou modrou rukavičku a hrdě ji upustil Milly k nohám.

„Jé, tuhle rukavičku jsem minulý týden ztratila!“ Milly Jaxovi podržala kožich. „Hodný kluk!“

„Musel vědět, že je tvoje,“ řekla Jess. „Má tak dobrý čich.“

Dívky Jaxe společně vzaly ke kádi. Jess si dřepa a z obou stran zabláčeného kokršpaněla přidržovala. Pes na ni zoufale zíral velkýma hnědýma očima. „Chudáčku Jaxi! Mýdlo a vodu jsi nikdy neměl v lásce, vid?“

„Ale je potom tak zlatý a načechraný!“ Milly začala pumpovat. „Chci ho pořádně umýt, zatímco budeš na projížďce. Když si pospíším,

můžu být hotová, než mě začnou hledat sestřence.“ S úsměvem se dívala, jak voda pění a s vířením teče do kádě. Princezna neměla co koupat psy – zejména ne uprostřed nádvoří před stáji –, ale když teď měla na sobě Jessino oblečení, nikdo jí v tom nemohl zabránit!

Vytáhla z kapsy u zástěry kostku mýdla. „Připravit, Jaxi!“

„Haf!“ Jax mýdlo podezíravě očichal.

Ze stájí se ozvalo hlasité zaržání a Jess se rozzářily oči. „Měla bych jít!“ Natáhla k Milly malíček. „Uvidíme se po projíždce, Dvojnice z paláce!“

Milly spojila malíček s Jessiným. Dvojnice z paláce byla jejich tajná přezdívka. Obě dívky se narodily ve stejném měsíci a znaly se od malička. Jessina matka byla krejčová, která šila šaty pro královskou rodinu.

Když byla Jess dost velká, nastoupila do Peverilského zámku jako služka a s Milly se z nich staly nejlepší kamarádky. Toho léta dokonce spolu vyřešily svou první záhadu, když došlo ke krádeži démantové korunky malého prince.

Jess se otočila k odchodu a jezdecký plášť se za ní zatřepotal.

„Jdeme na to, Jaxi!“ Milly zvedla zdráhajícího se psa do kádě. „Pěkně tě umyju.“

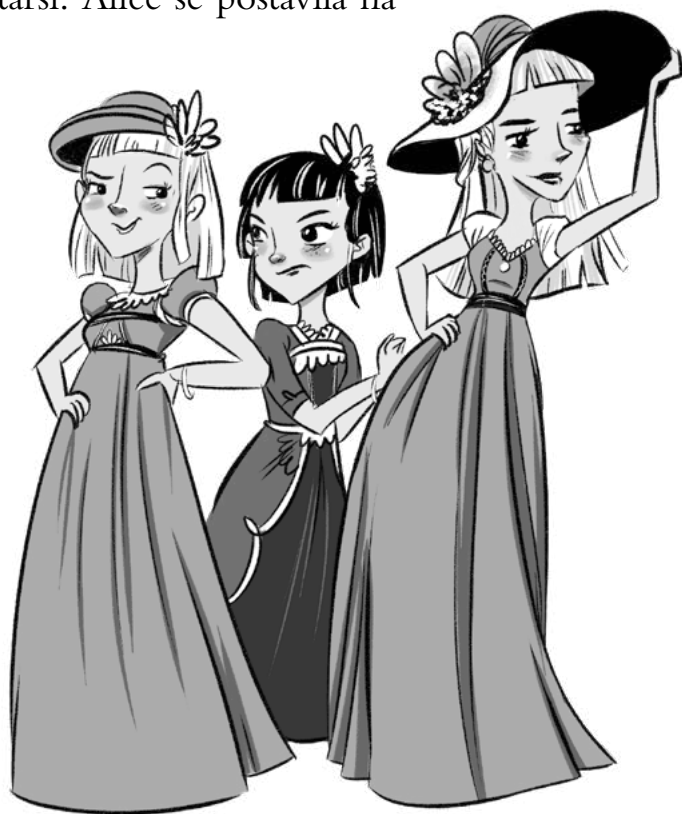
„PRINCEZNO AMÉLIE!“

Obě dívky při tom výkřiku nadskočily. Milly se otočila tak rychle, až jí skoro spadl čepec. Zoufale ho sevřela v ruku.

Ve dveřích stála Millyina teta, lady Haveringová, a krčila nos nad zápachem ze stájí. Měla na sobě šaty krémové barvy a široký klobouk. Za ní stály její dcery Veronika a Alice. Přijely včera a měly na Peverilském zámku pár dní pobýt.

Millyiny sestřenice měly na sobě elegantní šaty a zlaté náramky. Veronika měla světlé hlasy a nakrčený nosík, takže vypadala jako zmenšenina své matky. Alice byla menší a měla hebké vlasy, které jí končily těsně nad rameny.

Bylo jí devět let, takže byla stejně stará jako Milly a Jess, a Veronika byla o dva roky starší. Alice se postavila na

špičky, aby se pokusila nahlédnout přes matčino rameno, ale Veronika ji odstrčila stranou.

Jess, která byla na půli cesty přes nádvoří, přispěchala zpátky k Milly. „Co budeme dělat?“ zašeptala.

„Amélie! Slyšela jsi mě?“ Lady Haveringová přísně pohlédla na Jess.

Milly koutkem úst procedila: „Řekni něco, Jess! Nezapomeň – máš být já!“

„Jé!“ Jess zrudla a udělala před lady Haveringovou pukrle. „Ne, promiňte. Vůbec jsem neslyšela, co jste říkala.“

Lady Haveringová se zamračila. „Veronika a Alice potřebují nové oblečení, a tak nás tvoje matka všechny vezme do Plumchesteru ke krejčovce. Musíš se ihned připravit.“ Prohlédla si Jessino oblečení. „Máš plášť celý zablácený. Namouduši, Amélie, nikdo by neřekl, že jsi princezna!“

Jess otevřela ústa a zase je zavřela.

„Můžu za to já,“ řekla Milly ve snaze kamarádku zachránit. „Potřebovala jsem trochu pomoci s Jaxem.“

Když Jax zaslechl své jméno, vysmekl se a vyskočil z kádě. Vydal se tryskem přes nádvoří a všude okolo cákal vodu. Lady Haveringová vyjekla a rychle se vrátila s Veronikou a Alicí dovnitř. Milly a Jess vyběhly za Jaxem a snažily se nesmát.

Milly s Jess vběhly do Millyiny ložnice, vyměnily si oblečení a pak spěchaly dolů. Na zámeckém schodišti málem srazily pana Steena, královského majordoma. Na příjezdové cestě čekaly dva kočáry. Oba měly lesklé červené dveře se zlatou korunkou namalovanou uprostřed.

„Jdeš právě včas, Amélie!“ Královna Belinda se na dceru usmála. „Jess, byly bychom moc

rády, abys jela s námi. Máme koneckonců namířeno do obchodu tvých rodičů. Obě si můžete sednout do druhého kočáru k Veronice a Alici.“

„Děkuji, Vaše Veličenstvo!“ řekla Jess.

Milly se rozzářila. Do Knoflíků a mašlí, krejčovského salónu Jessiných rodičů, chodila strašně ráda. Vždycky si tam mohla prohlédnout něco nového, jako vzorované stuhy nebo šátky z hedvábí. Jednou objevila dózu plnou zelených knoflíků ve tvaru žabek s černýma očkama.

Milly s Jess nastoupily do kočáru a pan Steen zavřel dveře. Kočí křikl na koně a vůz se s rachotem vydal po příjezdové cestě a ven zlatými zámeckými branami. Plumchesterské ulice byly plné žen v čepcích a mužů ve vysokých botách a čepicích. U stánků se prodávalo všechno od tuřínu až po svícny. Na rohu

prodavač květin nabízel kolemjdoucím velké kytice růží.

„Nevím, proč jsme si nemohly dát ušít šaty doma.“ Veronika nakrčila nos. „Tady to přílišně smrdí.“

„Ale z Knoflíků a mašlí budeš nadšená!“ zvolala Milly. „Jessina mamka je úžasná krejčová.“

Veronika si povzdychla a pohrávala si se zlatým náramkem.

„Jsem ráda, že jsme tady. Ve městě je toho vždycky tolik k vidění.“ Alice se naklonila blíž k oknu.

„Přestaň se na mě mačkat, Alice!“ Veronika sestru odstrčila. „To děláš vždycky.“

„Au!“ zapištěla Alice. „Chtěla jsem se jen podívat na ten stánek s květinami. Nemusíš mě mlátit.“

Milly a Jess na sebe pohlédly. Milly si často přála, aby byly s Jess sestry. Měla brášku – prince

Edwarda –, kterému byl jen rok. Ale Alice a Veronika se pořád hádaly a vypadalo to, že vůbec nejsou rády, že jsou sestry.

Kočár dojel na stanoviště v Jehlové ulici před Knoflíky a mašlemi a dívky vystoupily. Z pekárny pana Bibbyho se přes ulici línula vůně čerstvě upečeného chleba. Vedle Knoflíků a mašlí bylo Zvířecí království slečny Clacktonové. Slečna Clacktonová přes výlohu zamávala na Milly a Jess. Na každém rameni měla černobílé kotě.

Na druhé straně ulice se na dívky zakabonil pan Heddon a zavřel dveře do svého železářství. Milly rychle odvrátila pohled. Pan Heddon byl dobře známý svou nevrlostí, ale dnes se zdálo, že je ještě v horší náladě než obvykle.

„Doufám, že v tomhle salónu mají elegantní látky,“ řekla lady Haveringová příkře. „Nechci, aby moje dcery nosily nějaké laciné hadry.“

„Mají pěkné látky, mami!“ vykřikla Alice.
„Podívej!“

Ve výloze visel dlouhý pruh zlatého hedvábí, které se na světle třpytilo. Milly si pomyslela, že je to ta nejkrásnější látka, jakou kdy viděla.

Dveře do salónu se rozletěly a objevila se v nich paní Woolheadová, Jessina matka. Zářivě se usmívala. „Vítejte všechny v Knoflíkách a mašlích!“

Kapitola druhá

Zlaté hedvábí

Královna Belinda a lady Haveringová vešly do krejčovského salónu a za nimi vstoupila Milly a její sestřenice. Jessina matka pobíhala sem a tam, aby sehnala židle pro obě dámy. Jess vešla jako poslední. Měla radost, že vidí na tvářích všech žen úsměvy, když se rozhlížely po světlé a útulné místnosti.

Police podél každé zdi byly plné úhledných balíků látek. Pod proskleným pultem ležely špulky barevných nití a stovky lesklých

knoflíků. Uprostřed místnosti stálo vysoké zrcadlo ve stříbrném rámu, připravené pro každého zákazníka, který si bude zkoušet nové oblečení.

